

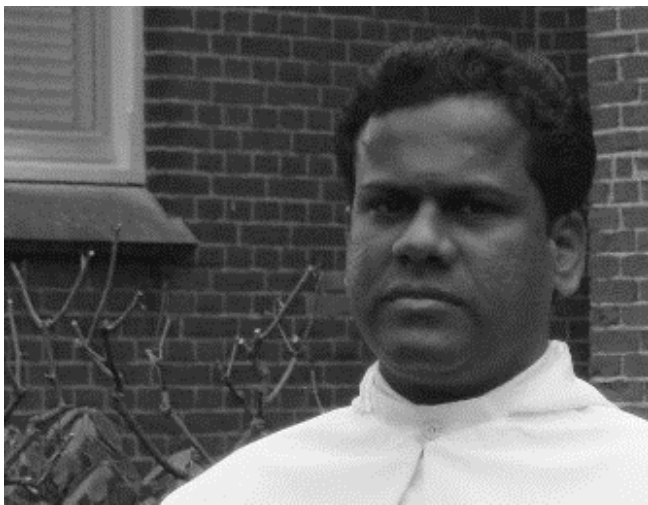
Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie[®]
Heikant/Quirijnstok

Pastor Arockia definitief terug naar India

In de eerste week van augustus zal pastor Arockia onze norbertijnenparochie definitief verlaten. Hij keert terug naar zijn geboorteland en naar zijn norbertijngemeenschap in Sembattu (Trichy) in de deelstaat Tamil Nadu. 7,5 jaar is hij lid geweest van de kleine norbertijngemeenschap van 'De Schans'. Tijdens zijn Nederlands verblijf is hij niet alleen zorgend aanwezig geweest in de norbertijnenkring, maar heeft hij ook hand – en spandiensten verricht als pastor: in de parochie, op het heiligdom van Peerke Donders en bij de zusters Norbertinessen in Oosterhout.

Het was een hele uitdaging voor hem om de vertrouwde omgeving van Zuid-India te verlaten en naar het onbekende Nederland in Europa te trekken. Alhoewel hij zich ogenschijnlijk al snel goed thuis voelde, moet het toch een enorme aanpassing zijn geweest in een totaal andere cultuur, met zoveel eigen gewoonten en kerkelijke traditie. Ik denk dat we maar voor een klein deel beseffen wat voor grote impact dit alles voor hem heeft gehad. Allereerst waren daar natuurlijk de taal, de eetgewoonten en de kwaliteit van het voedsel, de eigen westerse en vooral ook Nederlandse invulling van kerk-zijn etc. Enkele jaren geleden heb ik de gelegenheid aangegrepen om tijdens een van mijn bezoeken aan de dochterstichting van Berne in India ook naar Tamil Nadu te reizen en ik kon zijn familie in Tennamary met een bezoek vereren: het kleine plattelandsdorpje waar hij was opgegroeid en waar zijn ouders en verdere familie wonen. Je ziet en voelt de grote verschillen. Dan pas beseft je wat het betekent om zover verwijderd te zijn van vertrouwde dierbare mensen en hun omgeving.

Het pastorale werk is voor Arockia lang niet altijd gemakkelijk geweest. Hij heeft enorm moeten wennen aan andere vormen van pastoraat en zeker ook van pastorale organisatie. Meer en meer combineerde hij de Indiase keuken met Nederlandse elementen. Zeker in de afgelopen jaren van Corona en na de dood van de norbertijnen Wim Manders en Ben Jansen was hij meer dan gewoon huishoudelijk actief in zijn grote zorg voor Harrie van den Berg.

In dit nummer

Pastor Arockia definitief terug naar India	1
Opening van het nieuwe pastorale jaar	2
Pastorale: Zomer 2021	2
Bereikbaarheid van de parochie in de zomer	2
NLdoet 2021	3
Feest!, de zomereditie van magazine <i>Klooster!</i>	3
Beelden in de kerk V	4
Tisja Beav: de traditionele joodse rouwdag	5
Van de bestuurstafel	6
Onze-Lieve-Vrouwabdij van Tongerlo	6
Peerke Donders nam stelling tegen de slavernij	7
Houd elkaar vast: geef aan je kerk!	7
Alle registers open	8
Foto's/afbeeldingen	8
Colofon	8

Opening van het nieuwe pastorale jaar

Op zondag 12 september zullen we om 10.30 uur samen de start maken om weer in gezamenlijkheid te vieren en op weg te gaan en blijven. Het nieuwe jaarthema mogen wij dan weer bekendmaken. Een nieuw jaar waarin wij vrij kunnen getuigen van ons geloof, een jaar waarin wij stralende mensen mogen zijn. Tot 12 september!

Hoe begrijpelijk ook, velen betreuren het genomen besluit van Arockia om na een welverdiende vakantie niet meer terug te keren. Bestaande coronamaatregelen en onbekendheid met de toekomstige beperkingen welke medio juli nog zullen gelden, maken het moeilijk om nu reeds iets te melden over de mogelijkheden om afscheid van Arockia te nemen. In ieder geval zal hij op zondag 25 juli voor de laatste maal voorgaan in de eucharistie in de Mariakerk. Na de viering bestaat de mogelijkheid om persoonlijk afscheid te nemen van hem.

Nu reeds past een woord van oprechte dank voor zijn aanwezigheid in Tilburg-Noord. Hoe zijn open plaats zal kunnen worden ingevuld is allemaal nog niet zo duidelijk. Dat geldt voor het parochiepastoraat en voor de norbertijnse aanwezigheid op De Schans. Laten we hopen dat er goede bruikbare oplossingen gevonden kunnen worden.

Namens parochiebestuur en pastoraal team,
Abt Denis Hendrickx

Pastorale: Zomer 2021

Die staat voor de deur en Covid is nog niet weg. Wel volop aan het vaccineren, de aantallen in de ziekenhuizen gaan in ons land omlaag, het lijkt als of het beter gaat. Ach, wat is beter gaan? Gaan we terug naar het oude normaal? Krijgen we een nieuw normaal? Of zijn wij andere mensen geworden? We groeten met een hand voor onze borst, het kussen hebben wij losgelaten en we blijven wat meer op afstand staan. Zijn wij daardoor andere mensen geworden?

Nee, wij zijn geen andere mensen geworden. We zijn wel mensen die wat anders opletten op hun omgeving, op de ander. Ik denk dat we wat meer bewust zijn geworden van ons lijf, van onze gezondheid en van ons geloof. We hebben zolang de deur gesloten moeten houden, gekozen voor veiligheid. We hebben vieringen via het YouTube-kanaal mogen verzorgen. We zijn in vele huiskamers geweest voor korte of langere tijd. Eigenlijk zijn wij bij veel meer mensen geweest dan anders op een "ouderwetse" zondag in het jaar. Dat gegeven zou de nieuwe uitdaging, het nieuwe handvat kunnen zijn.

Onze verhalen blijven goede verhalen. Misschien spreken wij niet meer de juiste taal zodat eenieder ze niet kan verstaan. Misschien moeten wij luisteren naar wat mensen, gelovigen, ons te vertellen hebben. En is de zondagdienst een mooi iets maar niet het zaligmakende voor alle ingeschreven mensen in onze parochiekaartenbak.

Wij zijn dus aan zet. Niet met een volle mond gevuld met grote woorden maar klein en luisterend naar de ander. Alle zintui-

gen helemaal open om die ander maar te verstaan. Niets is gek. Wij moeten openstaan voor die ander.

Zondag 12 september vieren wij de opening van het nieuwe pastorale jaar. Natuurlijk doen wij dat in de kerk, dat zijn wij zo gewend. Maar u, jij, voor wie dat niet de plaats is, bent ook welkom. Kom om 11.30 uur naar het voorplein van de kerk. Daar willen wij met elkaar koffiedrinken en elkaar ontmoeten. Daar kunnen wij beginnen met het luisteren naar nieuwe verhalen.

Fijne vakantie voor hen die vrij zijn. Goede dagen voor ons allemaal. Kom veilig de dagen door, we kunnen elkaar nog niet missen.

Jan Claassen, pastor

Bereikbaarheid van de parochie in de zomer

In onze parochie werken we vanaf zondag 11 juli tot en met zondag 5 september met een aangepast rooster. Het secretariaat:

- zal dagelijks geopend zijn van 08.30 – 12.30 uur;
- voor bezoek, De Schans 122 via het groene poortje;
- telefonisch overleg, 013-4550663;
- het lezen van de email, info@norbertijnenparochiehq.nl.

Buiten deze tijden zijn wij voor spoedzaken altijd bereikbaar, 24/7. U belt 013-4550663 buiten de openingstijden van het secretariaat en krijgt contact met onze afwezigheidsmelder. Bij spoedzaken neemt u contact op met het 06-nummer wat u gegeven zal worden. Daarna krijgt u contact met de dienstdoende van het pastorale team.

NLdoet 2021

Het kon niet mooier. Op 28 mei, de allereerste dag zonder regen en mét zon, meldden zich zeven vrijwilligers, namens Het Oranjefonds, bij de kerkhofpoort: Winfried, die er ieder jaar bij is, onze ouwe getrouwe Ries, Ine was er en Angelique en drie jongedamesstudenten, Christiane, Tabitha en Martine.

Bijna onze hele kerkhofploeg was er, ook vrijwilligers trouwens. Samen 14 mensen en 28 handen die er zin in hadden. Wat kan er toch veel gedaan worden op zo'n dag en wat was het hard nodig! Door het wekenlange herfstweer waren we erg achter geraakt, niet alleen met het bijhouden van de paden, maar ook de extra klussen bleven liggen. En nu kon het worden aangepakt.

Natuurlijk was er pauze om 10 uur en dat mocht ook wel want er was stevig gewerkt. Maar een half uurtje in de zon op de wei van de school, met koffie, thee, koek en gezellige kout deed wonderen en we konden weer met nieuwe moed aan de slag.

Toen we tegen half twaalf opruimden was het beeld van Peerke weer schoon en wit en hadden we 250 plantjes gezet

(een gift van het Oranjefonds), de graskanten afgestoken en opgeschoond en ook een flink aantal paden van het overvloedige onkruid ontdaan. We waren moe, natuurlijk, maar erg voldaan. We hebben er allemaal van genoten. De drie studenten komen volgend jaar weer, zeiden ze, en dan nemen we ook nog anderen mee. Wat wil je nog meer!

Namens de Kerkhofploeg, *Han van Uden*

Feest!, de zomereditie van magazine Klooster!

Niet alleen de norbertijnen vieren een jubeljaar. Zoals u ongetwijfeld reeds ter ore is gekomen, was het 900 jaar geleden dat Norbertus van Gennep in het dal van Prémontré zijn orde stichtte. Maar ook de kruisheren van Sint Agatha bij Boxmeer, de clarissen in Megen en de norbertinessenpriorij Sint-Catharinadal te Oosterhout hebben een gedenkwaardig moment uit hun rijke geschiedenis te vieren. Ze bestaan inmiddels respectievelijk 650, 550 en 750 jaar. Voor het magazine *Klooster!* was dit de aanleiding voor het uitbrengen van een speciale editie van het tijdschrift, die ons niet alleen doet terugblikken op de rijke geschiedenis van een stuk kloosterleven in de provincie Noord-Brabant, maar dankzij verhalen van direct betrokken vrouwen en mannen ook een inkijkje biedt in wat er zich afspeelt in de feestvierende, religieuze gemeenschappen.

Voor bisschop De Korte was al dit heugelijke nieuws uit zijn diocese een belangrijke reden om 2021 uit te roepen tot het *Jaar van het Brabants kloosterleven*. Door Corona komen de festiviteiten tot nu toe enigszins in het gedrang, maar we hebben nog een half jaar te gaan. Het grote jubileumjaar van de Brabantse kloosters werd op 10 februari reeds geopend met een online-bijeenkomst. Koning Willem Alexander sprak de deelnemers toe en er volgde toespraken van Denis Hendrickx, abt van Berne, Maria Magdalena van Bussel, priorin van Sint-Catharinadal, Angela Holleboom, abdis van de cla-rissen, en Peter Snijkers, prior van de Kruisheren. De opname van deze bijeenkomst duurt ongeveer een uur en kunt u terug-zien op www.brabantskloosterleven.nl. Op deze site vindt u ook een overzicht van alle activiteiten die nog op stapel staan en de routebeschrijving van een bij deze gelegenheid schitterende lange wandeling uitgezet in Brabant, die langs vijftig (voormalige) kloosters voert: *Ons Kloosterpad*.

Wat kunt u nog aan activiteiten verwachten het komend jaar? Op 12 september vindt in Heeswijk alsnog de voor de tweede

pinksterdag geplande abdijmarkt plaats. Voor deelname zijn alle Brabantse kloosters en abdijen met eigen producten aangeschreven. En als het even meezit, vindt er in het najaar een symposium over pater Gerlachus van den Elsen plaats. Deze norbertijn stond aan de wieg van de Boerenleenbank in Noord-Brabant en heeft een grote bijdrage geleverd aan de emancipatie van de arme boeren op het Brabantse platteland.

Deze speciale editie van *Klooster!* kunt u bestellen via www.kloostermagazine.nl.

Hans Happel

Beelden in de kerk V

We zijn al even onderweg, en bijna aan het einde van het rechter gangpad. Links van het beeld van de heilige Margriet, dat we vorige keer bespraken, staat het beeld van Johannes, de apostel en evangelist. We mogen deze Johannes niet verwarren met Johannes de Doper. Om deze verwarring tegen te gaan wordt Johannes de Doper doorgaans aangeduid met “de grote Sint Jan” en de Johannes de apostel met “de kleine Sint Jan”.

De geliefde leerling

Johannes werd samen met zijn broer Jacobus (*Sint Jacobus de Meerdere*) door Jezus geroepen Hem te volgen. Zij waren op dat moment als visser in dienst bij hun vader Zebedeus.

Van alle apostelen lijken Johannes, Jacobus en Petrus de drie meest intieme vrienden van Jezus te zijn geweest. Niet alleen wordt Johannes traditioneel gezien als de mogelijke “geliefde leerling” uit het Johannes Evangelie (onder andere in Joh. 13,23 en 19,26) en de leerling die op de afbeelding van het Laatste Avondmaal naast Jezus gezeten is, ook lezen we in het Evangelie volgens Marcus dat hij samen met Jacobus en Petrus aanwezig bij enkele van de bijzondere gebeurtenissen in het leven van Jezus: de opwekking van het dochttertje van Jäirus (Mc. 5, 1-21), De gedaanteverandering op de berg Tabor (Mc. 9,2-11) en het gebed van Jezus in de tuin van Getsemane (Mc. 14,33).

In tegenstelling tot wat in de Evangelies van Mattheus, Marcus en Lucas staat, lezen we in het Evangelie volgens Johannes dat Johannes de enige leerling was die bij het sterven van Jezus onder het kruis stond, samen met Maria.

Legendes

Volgens de overlevering bracht de prediking van Johannes hem naar Efese, een stad in het zuiden van het huidige Turkije. In die tijd was Efese een heiligdom van Diana of Artemis, godin van vruchtbaarheid. Een van de legendes die bekend zijn over Johannes speelt zich in die omgeving af. De liefde voor Christus van Johannes en de liefde voor Artemis van het volk van Efese gingen niet goed samen. Johannes weigerde haar een offer te brengen en stelde voor Christus en Diana beide aan te roepen. Zou de tempel van Christus bezwijken, dan zou hij een offer aan Diana brengen. Zou de tempel van Diana bezwijken dan moest het volk van Efese in Christus geloven.

Het behoeft geen uitleg dat de tempel van Diana tot de grond toe ineenstortte. Maar de hogepriester, Aristodemos, weigerde zich hierbij neer te leggen. Om een gewelddadige strijd te voorkomen gaf Johannes toe aan Aristodemos’ eis een beker gif te drinken, om te bewijzen dat God de Ware God is. Johannes overleefde het, en de bekering van Aristodemos was een feit.

Het is niet de enige keer dat Johannes zijn geloof in Christus moest bewijzen. In een andere legende (*de Legenda Aurea*) overleeft hij zonder ook maar het kleinste brandblaartje een onderdompeling in een vat kokende olie. Uit deze legende is een van zijn bijnamen ontstaan: Sint Jan in de olie) Het is tevens de reden dat ook vandaag de dag Johannes nog, naast

talloze andere kwalen, wordt aangeroepen tegen brandwonden.

Martelingen kregen Johannes er niet onder. Over de manier waarop hij uiteindelijk gestorven is, is niet veel bekend. Naar men aanneemt is hij als enige van de twaalf apostelen op hoge leeftijd een natuurlijke dood gestorven. Hij ligt begraven in Efese, waar zijn graf nog altijd te bezoeken is.

Zijn feestdag wordt gevierd op 27 december, de dag van zijn geboorte. Zijn gedenkdag vierten we op 6 mei: de dag van zijn marteling in het vat met olie. De christenen in Efese die Johannes ongedeerd uit het vat zagen komen vierden die dag alsof hij daadwerkelijk de marteldood was gestorven.

Johannes is patronaat van een aantal bekende steden. Naast Londen, Lyon, Kleef en Monserrat kunnen we natuurlijk niet voorbijgaan aan ons eigen bisdom Den Bosch met “de kathedrale Basiliiek van Sint Jan Evangelist”: De Sint Jan. Met de geschiedenis en het interieur van deze kathedraal kunnen we een nieuwe serie vullen, nu alle deuren langzaam weer opengaan een bezoekje meer dan waard!

Bij het beeld in onze kerk zien we aan de voeten van Johannes een arend of adelaar zitten. De arend is één van de vier wezens die door Ireneus van Lyon en Hippolytus van Rome aan de evangelisten werden toegeschreven. Zij deden dit op basis van Bijbelteksten waarin vier wezens de verschijning van God begeleiden (Ez. 1 en 10) en de verering van God ondersteunen (Op. 4). Bij Mattheüs zien we de vleugels van de gevleugelde mens, bij Marcus de gevleugelde leeuw, bij Lucas het gevleugelde rund en bij Johannes de gevleugelde arend of adelaar. De reden die Ireneus en Hippolytus hiervoor gaven waren de hoge vlucht die de woorden van zijn

evangelie nemen en de scherpe blik waarmee hij kijkt naar Gods geheimen.

Dat Johannes een scherpe kijk op de dingen had is duidelijk gebleken uit zijn geschriften en uitspraken. Ter illustratie zou ik daarom willen eindigen met de wijze woorden die hij als oude man zijn leerlingen meegaf, maar die voor ons niet minder gelden: *Kindertjes, bemint elkander. Dat is het gebod van de Heer. Wie zich daaraan houdt, zit goed*".

Eveline Sitskoorn

Tisja Beav: de traditionele joodse rouwdag

Joodse feestdagen, door het jaar heen, zijn bijna alle gerelateerd aan gebeurtenissen uit de geschiedenis van het Joodse volk, waarin overleven en voortbestaan van het volk wegens wrede vervolgingen op het spel stonden. Op deze memorabele dagen danken de Israëlieten Jahweh dat hij erbij was en hen heeft behoed van de ondergang. In de kersteditie van Mooi Meegenomen, de editie van carnaval en de veertigdagentijd, én de paaseditie besprak ik respectievelijk Chanoeka, Poerim en Pesach, het Joodse paasfeest. In de zomermaanden, in juli of augustus herdenken de Joden de dag van Tisja Beav. Op deze dag wordt gevast. Volgens de Joodse traditie zijn op deze negende dag van de maand Av zowel de Eerste Joodse tempel in 587 voor Christus door de Babyloniërs, als de Tweede Joodse tempel in 70 na Christus door de Romeinen verwoest. In de loop van de Joodse geschiedenis hebben zich omtrent deze dag nog andere rampen voorgedaan, waardoor Tisja Beav dé rouwdag van het jodendom is geworden. Daaronder vallen de moordpartijen die werden aangericht door kruisvaarders in de Joodse gemeenschappen langs de Rijn, de verdrijving in 1492 van de Joden uit Spanje, en het begin van de deportaties van Joden tijdens de Holocaust

Tisja Beav is naast Jom Kippoer de enige vastendag die ongeveer 25 uur duurt, van zonsondergang totdat het de volgende avond volledig donker is. Er mag niets gegeten of

gedronken worden, ook geen water. Er mogen zelfs geen tanden worden gepoetst. Ook het dragen van leren schoenen is verboden. Men komt op sportschoenen, sloffen of badslippers naar de synagoge. Tot het middaguur de volgende dag is het verboden om op een normale stoel te zitten. In de synagoge staan de stoelen met de poten omhoog. Men mag alleen op de grond zitten, of op lage bankjes. In de synagoge worden hiervoor plastic voetenbankjes gebruikt. Verder is Tisja Beav samen met Jom Kippoer de enige dag van het jaar waarop geen geslachtsgemeenschap plaats mag vinden en er niet gedoucht of gewassen mag worden. Werken is ook niet toegestaan. Zelfs het bestuderen van de Thora is verboden.

De drie weken voorafgaand aan Tisja Beav staan bekend als de drie weken van rouw. Deze periode begint op de 17 tammoez, tevens een vastendag. Er gelden dan heel veel beperkingen die vooral de orthodoxe joden strikt naleven. Er worden bijvoorbeeld geen huwelijken gesloten. Vanaf de negende dag voor Tisja Beav gelden de strengste beperkingen. Men mag behalve op vrijdag, ter ere van de sjabbat geen nagels knippen, zich niet wassen of douchen, en men mag gedurende de gehele tijd inclusief vrijdagmiddag geen kleding wassen of schone kleding aandoen. Tijdens deze negen dagen mag men geen plezierreizen maken, zoals vakanties of dagtochten. Zakenreizen dienen zo veel mogelijk vermeden te worden.

Voordat het vasten begint eten religieuze joden een karige maaltijd, bijvoorbeeld bestaand uit een ei en linzen. Vanwege de rouwstemming komt men in een slechts beperkt verlichte synagoge samen. De Thora -rollen heeft men voor deze gelegenheid verpakt in donkere omhulsels. Het meestal fraaie gordijn voor de ark is verwijderd. De mensen groeten elkaar niet. Verder leest men uit de Klaagliederen van de profeet Jeremia. De rouwperiode is niet direct na het einde van het vasten voorbij. De tempel werd op de 9 av in brand gezet. Het grootste gedeelte verbrandde pas op 10 av. Daarom lopen de beperkingen van de drie weken en negen dagen, zoals het verbod op het luisteren naar muziek, het knippen van de nagels, het wassen of douchen en het wassen van kleding, gedeeltelijk of volledig door op 10 av.

In bovenstaand stukje is twee keer de naam van Jom Kippoer gevallen. Deze naam verwijst naar het feest van Grote Verzoendag. In de volgende Mooi Meegenomen vertel ik u daar meer over.

Hans Happel

Van de bestuurstafel

Ik hoop niet dat het een gewoonte wordt maar opnieuw moest Denis een naderend afscheid aankondigen. Binnenkort keert Arockia terug naar zijn abdij in India. Op bladzijde 1 In deze Mooi Meegenomen leest u Denis' bericht daarover. Een tijdje geleden was zijn overleg met het pastorale team en Sonja al geïntensiveerd naar aanleiding van Thea's vertrek per 1 april jl. Het wordt een hele uitdaging om werkbare oplossingen te vinden waarmee we vooruit kunnen. Met de contouren die Denis ons onlangs schetste, kunnen we met groeiend vertrouwen de opening van het pastorale jaar tegemoet zien. Ongetwijfeld leest u daarover meer in de Nieuwsbrieven en de volgende Mooi Meegenomen.

Het voorgenomen vertrek van Arockia was aanleiding voor een ingelaste bestuursvergadering op 21 mei. Op 9 april, de dag van onze reguliere vergadering was de pastorie even 'op slot' door een tijdelijke en kortstondige quarantaine-maatregel. Daarom gingen we online. We moesten het ermee doen.

En dan is er ook nog die pandemie. Moest ik de vorige keer met spijt in het hart de 'afstandsviering' nog noemen, inmiddels zijn we gelukkig zo ver gevorderd dat we op zondag al 45 mensen welkom mogen heten bij de viering. En de verwachtingen zijn hooggespannen! Wie weet is dat aantal al 'opgeschaald' naar 100 bezoekers op of tegen het moment dat u dit leest. Als ik in de kerk, een beetje achteraan zittend, over de hoofden van de andere kerkgangers kijk dan zou het mij niet verbazen dat een groot aantal inmiddels al 'de tweede prik' heeft gehad! En als we onze immer optimistische minister mogen geloven dan is het opheffen van de (laatste) beperkingen slechts een kwestie van tijd. Dat zou heel mooi zijn, hoewel ik om mij heen ook wel meekrijg dat niet elke maatregel wordt verfoeid, integendeel ...

Van de abdij was bericht ontvangen dat we de vergoeding uit het 'corona-steunpakket', de zg. NOW-regeling, moesten terugbetalen. Het omzetverlies in 2020 was er wel degelijk maar kennelijk niet zo groot als we hadden aangenomen.

Het begint erop te lijken dat we bij de opening van het pastorale jaar kandidaten hebben gevonden voor de opvolging onze vicevoorzitter en penningmeester, die er dan hun maximale zittingstermijn van acht jaren op hebben zitten. Ik hoop u daar binnenkort concreter over te informeren.

Onze-Lieve-Vrouwabdij van Tongerlo

De Abdij van Tongerlo, al bijna 900 jaar bewoond door norbertijnen, kwam in 1130 tot stand dankzij enkele norbertijnen van de Sint Michielsabdij van Antwerpen. Zij werden door Giselbert van Castelle, een vermogend man van adel, naar zijn landgoed in Tongerlo gestuurd om er een nieuwe norbertijnse gemeenschap te vestigen. Honderd jaar later liet paus Gregorius IX weten dat de nieuwe abdij verantwoordelijk was voor heel wat parochiekerken, waaronder die van Alphen, Diessen, Enschoot en Tilburg. De geschiedenis van onze Mariakerk begint dus eigenlijk in de dertiende eeuw! Toen zwaaiden norbertijnen hier al de scepter...

Op 28 mei konden we elkaar gelukkig weer fysiek ontmoeten. Het voegwerk aan de Mariakerk is klaar, afgezien nog van de muur rondom de Norbertuskapel. Binnenkort volgt nog het schilderwerk waarna onze kerk er weer 'spic en span' bijstaat. Klaar voor 2023 als we 150 jaar parochie Heikant/Quirijnstok gaan vieren! Een begin is gemaakt met nadenken en praten over de pastorie. Die is ook toe aan groot onderhoud. 'Verduurzaming' is het kernthema.

De jaarrekening 2020 was eerder al voorlopig goedgekeurd. Op korte termijn kan die worden ondertekend en verzonden aan het bisdom.

Aan het einde van de vergadering reikte Denis ons de speciale editie uit van het tijdschrift Klooster. Daarin volop aandacht voor 900 jaar norbertijnen, 750 jaar norbertinessen, 650 jaar kruisheren en 550 jaar clarissen. Niet voor niets heeft deze 'glossy' dan ook als thema meegekregen: Feest! Van harte bij u aanbevolen. Zie bladzijde 3 in deze Mooi Meegenomen voor meer informatie daarover.

We gaan de vakantieperiode in, een tijd van onthaasting en ontspanning. Ondanks de nog bestaande restricties wens ik u namens het parochiebestuur een mooie en gezellige vakantie toe. Laten we ons met elkaar ook opladen voor een nieuw en misschien wel coronavrij pastoraal jaar!

Peter Liebrechts, secretaris

In de zestiende eeuw kwam de abdij onder het bestuur van het bisdom Den Bosch te staan, maar tijdens de tachtigjarige oorlog kregen alle katholieke gemeenschappen te maken met de antipapistische houding van de protestantse Oranjes, een hoofdstuk in de geschiedenis van ons koninklijk huis dat maar al te vaak wordt weggemoffeld: de katholieke eredienst werd verboden en alle geestelijken moesten uitwijken. De norbertijnen van Tongerlo weken uit naar Mechelen, de norbertijnen in de parochies, waaronder Tilburg, gingen illegaal verder.

Maar het kon nog erger. Aan het eind van de achttiende eeuw sloegen de Franse revolutionairen toe: alle kloosterlingen kwamen op straat te staan en de abdij werd verkocht aan een

of andere rijkraad. Pas midden negentiende eeuw mochten de norbertijnen weer als orde van start. Zij namen hun toevlucht tot een kasteeltje in Broechem en verhuisden enkele jaren later weer terug naar Tongerlo in een deel van de oude abdijgebouwen.

Vanaf dat moment verliep de geschiedenis vrijwel rimpelloos. Ruim twintig jaar geleden is de abdijkerk gerestaureerd, er staan nu een abdij en een abdijkerk die het bezoeken waard zijn. De Onze-Lieve-Vrouwabdij van Tongerlo is inmiddels een toeristische attractie!

Hein Wilsens

Peerke Donders nam stelling tegen de slavernij

Brussel, Amsterdam, Rotterdam. Tal van grote steden buigen zich momenteel over hun slavernijverleden. Straatnamen en monumenten moeten het ontgelden. Op sommige plaatsen worden beelden beklad of van hun sokkel gestoten.

Drie jaar geleden kwam in de kolommen van het Brabants Dagblad ook het standbeeld van Peerke Donders aan het Wilhelminapark in opspraak. Een 'fier rechtopstaande witte man die hooghartig neerkijkt op een knielende zwarte man' representeerde volgens een ingezondenbrievenschrijver koloniale en raciale verhoudingen. Dat hoorde naar zijn mening niet thuis in de huidige openbare ruimte. In een opiniepeiling van dezelfde krant, die daar direct opvolgde, brachten 7905 mensen hun stem uit. 88% was het oneens met de opiniemaker dat het standbeeld vervangen zou moeten worden. Er waren slechts 12% voorstemmen voor zijn standpunt.

Een affiche van 80 meter lang en 55 centimeter breed is op dinsdag 18 mei en woensdag 19 mei jongstleden over de volle omvang van het Peerke Donders Paviljoen in onze parochie aangebracht. Het bevat een beroemd citaat van Peerke uit een van zijn brieven. Hierin spreekt de Tilburgse missionaris zich in zeer sterke bewoordingen uit tegen de slavernij. Met een tekstopschrift over het hele Paviljoengebouw mengt de Stichting Petrus Donders Tilburg zich letterlijk en zeer zichtbaar in de discussie die is ontstaan over het slavernijverleden in relatie tot het standbeeld van Peerke Donders. 'Peerke Donders heeft zich altijd vol afschuw over slavernij uitgesproken', aldus stichtingsvoorzitter Hein van Oorschot.

'Wie anders suggereert, beledigt op een schandalige manier deze compassievolle verzorger van de ergste zieken, ongeacht hun afkomst of achtergrond.'

Het citaat dat als affiche tegen het Peerke Donders Paviljoen is aangebracht luidt als volgt: 'O, had men hier zooveel zorg voor het behoud en welzijn der slaven, als men in Europa voor de lastdieren heeft, dan zou het er beter uitzien. Wee! Wee!, Suriname in de grooten Oordeelsdag!! Wee! Wee! Ja, duizendmaal wee den Europeanen, den eigenaren van plantageslaven, den administrateurs, den directeurs en blank-officieren, die allen over de slaven heerschen!! Ongelukkig zij, die zich met het zweet en bloed verrijken van die arme slaven, die geen verdedigers vinden dan God!' Peerke Donders was zelf geen strijder tegen slavernij, maar het citaat geeft wel aan hoe hij er over dacht. en hij was ook niet bevreesd zijn grote afschuw uit te spreken.

Hans Happel

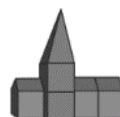
Houd elkaar vast: geef aan je kerk!

Covid 19, Corona, lijkt in een volgende fase te komen. Het vaccineren vindt op grote schaal plaats. We krijgen een "betere" wereld. Gelukkig!

Afgelopen 15 maanden zijn van grote invloed geweest op ons leven en op ons kerk-zijn. Onze normale contacten kwamen stil te liggen, de loop naar de kerk werd omgezet naar het zitten voor je computer. Ook financieel heeft onze kerk flink moeten inleveren. Begrijpelijk maar het doet wel zeer.

We willen zo graag en we kunnen nog veel doen door onze vrijwilligers. Bij ons speelt echter ook dat geld een voorwaarde is voor leven. Daarom willen wij ons graag aansluiten bij de extra actie van Kerkbalans. Wij durven het u te vragen. Doe mee, samen kunnen wij het!

Uw bijdrage is meer dan welkom op NL28INGB0001095131 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg.

Actie
Kerkbalans

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Overleden

10 mrt Paula Bertens-van Iersel (1929)
12 mrt Marja Truijen-van 't Verlaat (1945)
23 mrt Hans Happel (1943)
26 mrt Hetty van Tongeren-Baeten (1932)
29 mrt Alma Verdaasdonk (1939)
27 apr Mien Bus-Zwaans (1933)
14 mei Jo Wolfs-van Kempen (1937)
16 mei Riek Verhoeven-Smulders (1921)

Foto's/afbeeldingen

blz. 1: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok

blz. 2: www.pixabay.com

blz. 2: © Jan van den Berg

blz. 3: © Sonja van den Dries

blz. 3: <https://kloostermagazine.nl>

blz. 4: © Eveline Sitskoorn

blz. 5: <https://commons.wikimedia.org>

blz. 6: © Jan van den Berg

blz. 6: <https://www.tongerlo.org>

blz. 7: © Miek Korsmit

blz. 7: www.kerkbalans.nl

blz. 8: © Jan van den Berg

Nummer 318 van Mooi Meegenomen verschijnt in het week-einde van 4/5 september. Kopij graag voor 16 augustus aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

Dit is de verdere planning voor Mooi Meegenomen in 2021:

nummer	kopij bij de redactie	verspreiding
319	27 september	23-24 oktober
320	15 november	4-5 december

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Woonsfeer: woningstofferij
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijnen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijnenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 1150 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactieleden: Jan van den Berg, Jan Claassen, Hans Happel, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg.

Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochie-adres.